

Skatteministeriet

2. december 2019
J.nr. 2019 - 3365

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 64 - Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Kommunalt ejede forsyningsvirksomheders valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet, ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse samt forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 20. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ifølge lovforslaget lægges der op til, at de kommunalt ejede forsyningsselskaber efter tre år kan beslutte sig for at gå tilbage til statslig inddrivelse, og at valget derefter ikke ændres. Vil ministeren redegøre for, hvorfor valget ikke er mere fleksibelt, så de kommunalt ejede forsyningsselskaber f.eks. hvert tredje år kan omgøre deres valg, så det ikke ender med at blive et ”engangstilbud”? I forlængelse heraf bedes ministeren oplyse, om ministeren vil stille ændringsforslag herom. I benægtende fald bedes ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag herom.

Svar

Som det fremgår af høringsskemaet til lovforslaget (L 64 – bilag 2) i kommentarerne til høringssvaret fra Dansk Affaldsforening, er det vurderingen, at det er nødvendigt at fastsætte en bindingsperiode på 3 år for et valg af privat inddrivelse og afskære muligheden for løbende til- og fravalg af privat inddrivelse. Det skyldes, at det er en omkostningstung proces at til- og afkoble fordringshavere fra Gældsstyrelsens inddrivelsessystemer, PSRM og DMI. Ved en mulighed for løbende til- og fravalg af privat inddrivelse vil det være vanskeligt for Gældsstyrelsen og fordringshaverne at have et fuldstændigt overblik over, hvilke fordringer der har været undergivet henholdsvis offentlig og privat inddrivelse.

Jeg mener, at der med den løsning, der er valgt i lovforslaget, skabes de nødvendige forudsætninger for, at de kommunalt ejede forsyningsselskaber kan vurdere, hvilken inddrivelsesløsning de foretrækker. Det bemærkes, at høringssvarene til lovforslaget har givet anledning til en ændring af den foreslåede ordning. For at give forsyningsselskaberne bedre muligheder for og tid til at vurdere, hvilken form for inddrivelse – offentlig eller privat – der foretrækkes, er det valgt at forlænge fristen for deres stillingtagen fra 3 måneder til 6 måneder.

På baggrund heraf er det ikke min hensigt at fremsætte et ændringsforslag, men jeg yder gerne den ønskede tekniske bistand til et ændringsforslag, der skal muliggøre den i spørgsmålet beskrevne valgfrihed.

Et ændringsforslag kan have følgende indhold:

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, skatteindberetningsloven og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Kommunalt ejede forsyningsselskabers valg af privat inddrivelse, restanceinddrivelsesmyndighedens overvæltning af omkostninger på skyldner ved brug af privat inkassator til inddrivelse i udlandet, ophævelse af fradragsret for renter af fordringer under inddrivelse samt forældelse m.v. i genoptagelsessager på inddrivelsesområdet m.v.)

Til § 1

1) I den under *nr. 2* foreslåede § 1 *b* affattes *stk. 2* således:

»**Stk. 2.** Når der er gået 3 år eller mere fra den dag, hvor det kan lægges til grund, at loven skal eller ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer, kan den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed ved meddelelse til restanceinddrivelsesmyndigheden vælge, at loven med virkning fra modtagelsen af meddelelsen henholdsvis ikke skal eller skal finde anvendelse for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer, for hvilke den seneste rettidige betalingsdag er dagen for modtagelsen af den ny meddelelse eller senere. Renter og gebyrer, der vedrører fordringer, der allerede er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, fordringer, som sådanne gebyrer vedrører, og opskrivningsfordringer til disse fordringer omfattes ikke af et valg efter 1. pkt., hvorefter loven ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer. Renter af fordringer, for hvilke den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed tidligere har valgt, at loven ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse, og gebyrer, der alene vedrører sådanne fordringer, omfattes ikke af et valg efter 1. pkt., hvorefter loven skal gælde for opkrævning og inddrivelse af den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer.«

[Valg af offentlig respektive privat inddrivelse for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, når der er gået mindst 3 år fra den dag, hvor det kan lægges til grund, at forsyningsvirksomheden har valgt privat respektive offentlig inddrivelse]

2) I den under *nr. 2* foreslåede § 1 *b* udgår i *stk. 3* »i medfør af stk. 1«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 1]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås med nr. 1, at den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 *b*, *stk. 2*, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige får en ændret affattelse, så det i § 1 *b*, *stk. 2*, 1. pkt., bestemmes, at det altid skal være muligt for en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der har valgt privat inddrivelse, at kunne overgå til offentlig inddrivelse, og at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der har valgt offentlig inddrivelse, tilsvarende skal kunne overgå til privat inddrivelse, idet der dog skal være gået mere end 3 år fra den dag, hvor det kan lægges til grund, hvilken form for inddrivelse – offentlig eller privat – der skal gælde for forsyningsvirksomhedens fordringer.

Forslaget skal således muliggøre et løbende til- og fravalg af privat inddrivelse.

Henvisningen til den dag, hvor det kan lægges til grund, hvilken form for inddrivelse – offentlig eller privat – der skal gælde for den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds fordringer, er et ordlydsvalg, der skal muliggøre, at også kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, der ikke senest den 1. juli 2020 har meddelt restanceinddrivelsesmyndigheden, at

den har valgt privat inddrivelse, og derfor er forblevet hos den offentlige inddrivelse via restanceinddrivelsesmyndigheden, foreslås at skulle have mulighed for at vælge privat inddrivelse. Et sådant valg af privat inddrivelse vil for en sådan kommunalt ejet forsyningsvirksomhed derfor kunne ske, når der er gået mindst 3 år fra den 2. juli 2020, som er den dag, hvor det med sikkerhed vides, om en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der allerede ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2020 havde retsevne, har besluttet sig for at forblive hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Kommunalt ejede forsyningsvirksomheder vil således til og med den 1. juli 2020 kunne meddele restanceinddrivelsesmyndigheden, at de vælger privat inddrivelse af deres fordringer, jf. den i lovforslaget foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det foreslås, at en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed, der er forblevet hos restanceinddrivelsesmyndigheden, med den foreslåede regel i nr. 1 skal kunne vælge privat inddrivelse ved at give restanceinddrivelsesmyndigheden meddelelse herom den 3. juli 2023 eller senere.

Et kommunalt ejet forsyningssselskab, der opnår retsevne den 1. april 2020, vil med den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige senest den 1. oktober 2020 skulle give restanceinddrivelsesmyndigheden meddelelse om et valg af privat inddrivelse, for at valget er gyldigt. Er der ikke givet restanceinddrivelsesmyndigheden nogen meddelelse, vil det den 2. oktober 2020 kunne lægges til grund, at den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed er forblevet under den offentlige inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, og den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed vil derfor med den foreslåede regel i nr. 1 kunne vælge privat inddrivelse ved at give restanceinddrivelsesmyndigheden meddelelse herom den 3. oktober 2023 eller senere.

Meddelelsen af et valg efter den i nr. 1 foreslåede regel i § 1 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige vil indebære, at lov om inddrivelse af gæld til det offentlige med virkning fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse af fordringer, for hvilke den seneste rettidige betalingsdag er dagen for modtagelsen af den ny meddelelse eller senere.

Hvis den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds valg efter den i nr. 1 foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige går ud på at forlade den offentlige inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, foreslås det, at det i § 1 b, stk. 2, 2. pkt., bestemmes, at renter og gebyrer, der vedrører fordringer, der allerede er eller har været overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, fordringer, som sådanne gebyrer vedrører, og opskrivningsfordringer til disse fordringer ikke omfattes af et valg efter 1. pkt.

Der er tale om samme afgrænsning som den, der er foretaget i den i lovforslaget foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 1, 4. pkt., om et førstegangvalg af privat inddrivelse inden for den tidsfrist, der foreslås i § 1 b, stk. 1, 2. pkt.

Hvis den kommunalt ejede forsyningsvirksomheds valg efter den i nr. 1 foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige derimod går ud på at forlade den private inddrivelse, som tidligere er valgt af forsyningsvirksomheden, og i stedet overgå til den offentlige inddrivelse via restanceinddrivelsesmyndigheden, foreslås

det, at det i § 1 b, stk. 2, 3. pkt., bestemmes, at renter af fordringer, for hvilke den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed tidligere har valgt, at loven ikke skal gælde for opkrævning og inddrivelse, ikke omfattes af et valg efter 1. pkt.

Fordringer, der skal forblive under den private inddrivelse, som den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed ønsker at forlade, vil kunne udløse opkrævningsrenter, der forfalder til betaling fra og med dagen for restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af den ny meddelelse om valget af den offentlige inddrivelse, som den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed nu ønsker. Selv om disse opkrævningsrenter således har den seneste rettidige betalingsdag på en dag, der ligger på dagen for den ny meddelelse eller senere, findes det naturligt, at også disse opkrævningsrenter skal forblive under den private inddrivelse, som den kommunalt ejede forsyningsvirksomhed nu ønsker at forlade. I modsat fald vil restanceinddrivelsesmyndigheden ikke kunne håndtere den accessoriske forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, af sådanne renter, da restanceinddrivelsesmyndigheden ikke vil have indsigt i, om den fordring, som renterne vedrører, under forløbet med den private inddrivelse er bortfaldet ved forældelse, således at renterne rammes af accessorisk forældelse.

Gebyrer, der alene vedrører sådanne fordringer, der skal forblive under privat inddrivelse, foreslås også at skulle forblive under privat inddrivelse, selv om deres sidste rettidige betalingsdag indtræder på dagen for restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen om valget af offentlig inddrivelse eller senere.

Hvis et gebyr derimod ud over at vedrøre en fordring, der skal forblive under privat inddrivelse, også vedrører en fordring, hvis sidste rettidige betalingsdag indtræder på dagen for restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af meddelelsen om valget af offentlig inddrivelse eller senere, hvorfor denne fordring ved det foretagne valg vil overgå til offentlig inddrivelse, vil gebyret også overgå til offentlig inddrivelse, hvis dets seneste rettidige betalingsdag indtræder på dagen for denne meddelelse eller senere. Som følge af reglen i § 3 B, stk. 1, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvorefter gebyrer, der modtages af restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, efter modtagelsen med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, alene anses at vedrøre det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen oplyses at være knyttet til, vil der i denne situation ikke være noget problem for restanceinddrivelsesmyndigheden med håndteringen af den accessoriske forældelse af gebyret.

Når det ikke i den foreslåede regel i § 1 b, stk. 2, 3. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige foreslås at inkludere den del af ordlyden i 2. pkt., der vedrører opskrivningsfordringer, skyldes det, at opskrivningsfordringer er en selvstændig fordringstype, der alene anvendes for fordringer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Der foreslås med nr. 2 en nødvendig konsekvensændring i den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 3, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Efter konsekvensændringen, der skyldes den ovenfor foreslåede regel i nr. 1, vil de bestemmelser – § 2, stk. 3, 2. pkt., og § 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og rentelovens §§ 9 a og 9 b – der skal finde anvendelse for fordringer, der er overgået til privat inddrivelse i medfør af den i lovforslaget foreslåede regel i § 1 b, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, også skulle finde anvendelse for fordringer, der er overgået til privat inddrivelse i medfør af den regel, der foreslås i nr. 1 ovenfor om den ændrede affattelse af den regel, der i lovforslaget foreslås i § 1 b, stk. 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Konsekvensændringen gennemføres, ved at ordene »i medfør af stk. 1« udgår af stk. 3.